

[Wilhelm.]

disse udgifter skal stige og stige for selvejere. Vi ønsker specielt, at lejeværdibegrebet skal fjernes. Det er helt urimeligt at beskatte de fiktive stigninger, som i virkeligheden kun rammer dem, der aldrig har spekuleret i deres ejendom; de rammer pensionisterne og de lavindtægtsfamilier, der bor i selvejerboliger og aldrig har haft råd til at spekulere i genbelåning. Men det bør ikke ske på den her måde.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg vil gerne takke for modtagelsen af dette lovforslag fra, hvad jeg må antage udgør et rimeligt flertal af dette folkets medlemmer. Modstanden faldt jo i to grupper, yderst til højre og yderst til venstre. Yderst til højre, i fremskridtspartiet, havde man jo den opfattelse, at vi i dette tilfælde skulle forøge standardfradraget. Ved andre lejligheder har man ikke været så karrig. Der var mange andre muligheder for at forøge fradragene. Men det er jo ganske enkelt socialt urimeligt, således som hr. Bernhard Baunsgaard meget klart har påvist det, og det kan give anledning til overvejelser af, hvilke sociale interesser det er, fremskridtspartiet varetager. Jeg synes, man skal sige, at man varetager de højt lønnedes interesser. Det er fuldstændig legitimt og fair at gøre det, men jeg synes, man skal sige det.

Det er imidlertid også urimeligt ud fra et andet synspunkt. Hvis jeg har forstået fremskridtspartiets skatteforslag, opererer man med en skattefri bundgrænse på 60.000 kr., hvorefter man vil afskaffe fradrag. Det er vist nogenlunde rigtigt. Man opgør formentlig bruttoindkomsten, og derefter foretager man et bundfradrag af en eller anden størrelsesorden. Når jeg siger en eller anden størrelsesorden, er det, fordi man tit kan være i tvivl om, hvilken størrelse det har på hvilke tidspunkter, men man foretager i hvert fald et bundfradrag af en eller anden størrelsesorden, og så ser man væk fra alle andre fradrag. Men nu forstår vi, at når vi diskuterer det her, så har man lidt i godteposen. Så kan man forhøje standardfradraget. Når man diskuterer andre ting, kan man forhøje alle andre fradrag. Der er ingen som helst konsistens eller sammenhæng i det, fremskridtspartiet mener, ej heller på dette område.

Så er der den anden side i salen. Hr. Wilhelm har ikke ret i, at der ikke er nogen sammenhæng mellem lejeværdien og rentefradraget. Man kan udmærket løse en stor del af den

problematik, hr. Wilhelm nævner, ved eksempelvis at forhøje lejeværdien, så naturligvis er der en sammenhæng i disse spørgsmål. Hermed siger jeg ikke, at det er den vej, man skal betrede, men det er en af de modeller, man kunne anvende.

Dernæst nævner hr. Wilhelm provenutabet og kommer med nogle beregninger, som jeg ikke skal kommentere her, men det er jo interessant, at når vi ser på VS, og når vi ser på kommunisterne og tænker på deres holdning, da vi faktisk forsøgte at få et større provenu i kassen, nemlig ved at forhøje stempelafgiften på pantebrevne, da stemte VS imod, og da stemte DKP imod. Jeg har til dato ikke forstået, hvorfor de to partier kunne stemme imod det forslag. Det kan jo ikke alene være, fordi en del af provenuet på små 500 mill. kr. skulle betales af den almenyttige sektor med de 27 mill. kr., som hr. Kaj Hansen nævnte. Det kan ikke være tilstrækkelig begrundelse. Det kan være en delvis begrundelse, men det kan ikke være en tilstrækkelig begrundelse.

Nu foreslog vi altså en provenuforbedring ved at forøge indtægten af stempelmærker på pantebrevne med ca. 500 mill. kr., og de tre venstrefløjpartier herinde viser deres revolutionære, avantgardistiske holdning ved at stemme imod det forslag. To af dem stemte imod. SF sagde ved førstebehandlingen, at de nok ville stemme for, men da vi kom til tredje behandling, undlod SF at stemme til det pågældende forslag, så de tre partier stemte mere eller mindre imod et forslag om at forbedre provenuet med ca. 500 mill. kr. på en socialt set absolut rimelig måde. Jeg har vanskeligt ved at se det socialistiske perspektiv ved den holdning. Det vil jeg gerne sige, når man fastholder det socialistiske perspektiv så meget i forbindelse med det lovforslag, der her foreligger.

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg prøve at give ministeren en opfattelse af, hvad socialt rimeligt og socialt urimeligt er. Hvis det her drejede sig om en ensidig forhøjelse af standardfradraget, er det klart, at det var socialt urimeligt. Men det er jo netop det, det ikke gør. Det, ministeren gør, og som efter min mening er socialt urimeligt, er, at han ensidigt forhøjer lejeværdien. I 1963, da man lavede reglerne om standardfradrag, fik man 100 pct. dækning for vedligeholdelsesudgifter. Det har man udhulet fra 1963 og til nu. Og så fremsætter man den ene gang efter den